

POCZĄTKI WZE ELWRO

W dniu 6 lutego 1959 roku prof. Kiejstut Žemaitis minister Przemysłu Ciężkiego powołał do życia Wrocławskie Zakłady Elektroniczne ELWRO, podpisując odpowiedni akt erekcyjny. Dyrektorem naczelnym został inż. mgr Marian Tarnkowski natomiast dyrektorem technicznym – inż. mgr Mieczysław Bazewicz. Dyrekcja ELWRO rozpoczęła poszukiwanie specjalistów z zakresie maszyn cyfrowych, między innymi na politechnice i uniwersytecie.

W kwietniu 1959 roku doszło do oficjalnego spotkania w Urzędzie Wojewódzkim w gabinecie ówczesnego prezydenta miasta Wrocławia profesora Bolesława Iwaszkiewicza. Udział w rozmowie wzięli przedstawiciele Politechniki Wrocławskiej: prof. Dionizy Smoleński – rektor, prof.

Władysław Ślebodziński – kierownik Zespołowej Katedry Matematyki, prof. Mieczysław Warmus, oraz przedstawiciele nowo powstającej fabryki maszyn cyfrowych: mgr inż. Marian Tarnkowski i mgr inż. Mieczysław Bazewicz. Zaproszono także czterech matematyków, uczestników seminarium, których Warmus wskazał jako komputerowych specjalistów: Juliana Dębowego, Ryszarda Nowakowskiego, Ryszarda Wronę oraz mnie.

W czasie spotkania potwierdzono informację o powstaniu we Wrocławiu fabryki elektronicznych maszyn matematycznych oraz wyjaśniono, że uzasadnieniem takiej lokalizacji zakładu jest silny ośrodek matematyczny na Uniwersytecie Wrocławskim oraz nadwyżka absolwentów Wydziału Łączności Politechniki Wrocławskiej.

W dniu 1 maja 1959 roku czterech matematyków podpisało umowy o zatrudnieniu w Pracowni Matematycznej T-21 Wrocławskich Zakładów Elektronicznych. Ja otrzymałem engagement na kierownika tej pracowni. Siedzibą WZE ELWRO był kilkupokojowy budynek mieszkalny przy ul. Obornickiej, w którym jeden pokój przydzielono dla naszej pracowni.